

VIHAR

*Jó vihar ez. Döbbenet nélkül
dobol a tavon. Nagyszerű.
Az ember is csupa hab, csupa
tajték lesz szép bűvöletében.*

*Rejtekezne a vikendház is
önárnyékába. Összekoccan
térdel a térd, homlokkal a homlok:
így egyszerű, s kényelmes ez.*

*De aki szereti a görcsös,
kegyetlen-élű szavakat,
ilyenkor faggatja a tengert,
mikor magányos, csupa düh:*

*mikor nem kell szégyellni itt,
hogy sok a szégyellnivaló.
Mikor nevén lehet nevezni,
ami takargatnivaló.*

KI VAGYOK ÉN?

*Ki vagyok én? Hullámra hullám,
zuhog a hordalékhajos folyó.
Szelek támadnak szelek múltán —
füvek ígérkeznek a hó alól.*

*Ki vagyok én? E parttalan,
e lengő világban hová taszít
a kényszerű öröm, a nagy kaland,
formálva arcvonásaim?*

*Ki vagyok én? Egy emberöltő
vonzásában ostromra, vagy
a sejtjeimen átdübörgő
gyönyörre teremtett csoda?*

*Csak hab vagyok a tengeráron?
Kallódó jel az éteren?
Vagy törvény, világgá-sugárzó,
hiányában is végtelen?*